

Goed dat we hier bij elkaar zijn als medewerkers van Exodus.

Exodus heeft als beweging een hooggestemd ideaal: mensen uit een vastgelopen levenssituatie begeleiden naar een nieuwe levensweg.

Medewerkers en vrijwilligers in de huizen en onderweg met ex-gedetineerden, allemaal staan jullie aan de kant van de hoop. Allemaal zijn jullie bondgenoten van mensen met het oog op de ontplooiing van het leven.

Als je in Exodus werkt, of als vrijwilliger actief bent, dan kies je ervoor om in mensen en in hun toekomst te geloven.

Mensen begeleiden op weg naar de toekomst, nu eens lukt dat en dan weer breekt het ook bij je handen af. Het vraagt inzet van de bewoners en het vraagt inzet van de begeleiders.

Een van de eerste bewoners van het Exodushuis in Den Haag was een jongen van net 18 jaar. Hij had een verfomfaaid leven achter de rug, leek voor de ondergang geboren. Hij kwam wonen in Exodus met een heel dichtbij ideaal: een leuke woning, een vriendin vinden en autootje voor de deur. Huisje, boompje, beestje, zou je kunnen zeggen. Niet teveel gevraagd, maar voor hem wel vanwege zijn geschiedenis.

Al spoedig bleek dat hij in huis niet te handhaven was. Hij was een wandelende tijdbom en ontplofte in agressiviteit met de regelmaat van de klok. Hij moest het huis verlaten. Voor de begeleiders was hij niet te hanteren. Een diepe teleurstelling voor hem en boosheid.

Vlak nadat hij het huis verlaten had, zocht ik hem op zondagmorgen op in het sociale pension waar hij onderdak had gevonden. Nadat hij me eerst had uitgevloekt en me veel onheil had toegewenst, kalmeerde hij wat toen ik zei dat wij er ook mee zaten en dat het natuurlijk ook niet alleen maar zijn schuld was dat het niet goed gegaan was. Dat hij zijn aandeel had, maar dat ook wij ons aandeel hadden in ons onvermogen om met hem om te gaan.

Veel mensen die in Exodus wonen zijn in hun leven vaak al heel jong geconfronteerd met hun eigen onvermogen, maar ook met het onvermogen van de samenleving om hen tot groei en tot ontplooiing te laten komen.

Het is een bijzondere roeping die wij hebben om mensen in de gebrokenheid van hun bestaan te begeleiden om weer met iets meer perspectief in het leven te staan.

Dat vraagt veel van ons allemaal aan inspiratie, aan geloof in mensen, aan deskundigheid.

Exodus Nederland hebben we gevormd om de krachten op die weg te kunnen bundelen, van elkaar te leren, elkaar te bemoedigen en vooral ook elkaar gaande te houden.

Daarom is het thema 'communicatie' van deze dag ook zo belangrijk. Met elkaar communiceren, met elkaar uitwisselen, met elkaar delen wat werkt om mensen dichterbij hun levensbestemming te brengen.

Ik wil jullie evenals vorig jaar een klein symbooltje meegeven.

Het zijn stukjes glas. Ze komen uit de oven van de glasblazer. Die stukjes glas staan voor mij vandaag, als het om communicatie gaat, voor zuiverheid, helderheid en doorzichtigheid. Ze zijn veelvormig en er zit scherpte in.

Ik laat ze rondgaan, neem er een uit, en bewaar ze als een aanmoediging om in open communicatie met elkaar de begeleiding van de mensen die aan onze zorgen zijn toevertrouwd steeds meer toe te kunnen spitsen op wat zij nodig hebben om tot ontplooiing te komen.

Ik wens jullie een heel goede dag toe.